

KAPITEL XII

Frigivelse, hjemsendelse og anbringelse i neutrale lande.

ARTIKEL 132

Enhver interneret person skal frigives af tilbageholdelsesmagten, såsnart de grunde, der nødvendiggjorde hans internering, ikke længere gør sig gældende.

De stridende parter skal endvidere bestræbe sig for under stridighederne at afslutte overenskomster om, at visse grupper af internerede, først og fremmest børn, svangre kvinder og mødre med spædbørn og små børn, samt sårede, syge og internerede, der har været tilbageholdt i lang tid, frigives, hjemsendes, vender tilbage til deres bopæl eller anbringes i et neutralt land.

ARTIKEL 133

Interneringen skal ophøre snarest muligt efter fjendtlighedernes afslutning.

Internerede, der befinder sig på en af de stridende parters territorium, og mod hvem der verserer en straffesag vedrørende forseelser, der kan medføre anden straf end disciplinærstraf, kan tilbageholdes, indtil forfølgningen er afsluttet, eller, såfremt omstændighederne kræver det, indtil straffen er udstået. Det samme gælder internerede, der tidligere er idømt frihedsstraf.

Efter overenskomst mellem tilbageholdelsesmagten og de interesserede magter kan der, efter at fjendtlighederne er afsluttet eller territoriets besættelse ophørt, nedsættes udvalg med henblik på at eftersøge forsvundne internerede.

ARTIKEL 134

De Høje Kontraherende Parter skal bestræbe sig for ved fjendtlighedernes afslutning eller besættelsens ophør at sikre alle interneredes tilbagevenden til deres sidste bopæl eller lette deres hjemsendelse.

ARTIKEL 135

Tilbageholdelsesmagten er forpligtet til at afholde udgifterne ved frigivne interneredes tilbagevenden til de steder, hvor de boede, da de blev